

Og HAN er en soning for våre
synder, og det ikke bare for
våre, men også for
hele verdens.
1.Joh.2.2

Ved denne vilje er vi blitt
helliget ved at Jesu Kristi
legeme ble ofret én
gang for alle.
Heb.10.10

PÅ HJEMVEG

Nr 17 desember 2010 5. årgang

*Han tenner sitt lys på den villsome vei,
Hans stjerne for ånden opprinner.
Den stråler og vinker og stanser ei
Før hjertet sin Frelser finner.*

*Sangvers i fortolkningsverket Gullgruben,
Matteusevangeliet kap.2.*

*Må Himmelen
Gud velsigne
dette bladet slik
at noen ved disse
linjer kom inn på
hjemvegen og fikk
nåde til å vandre
der.*

*En velsignet julehøytid
med åpenbaringsglimt
over frelsesverket
ønskes den enkelte!*

*Velkommen
som leser!*

På Hjemveg

Utgis av Evangelisk Luthersk Misjonslag.
Alle som oppgir navn og adresse
vil få bladet tilsendt gratis.
Gaver til bladet sendes kassereren (se nedenfor).
Landsstyret i ELM er ansvarlig for bladet.

Formann: Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde, Tlf.: 33 11 20 47
Nestformann: Arthur Salte, Saltevn. 185, 4340 Bryne, Tlf.: 51 42 88 01
Styremedlem: Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy, Tlf.: 38 10 00 61
Styremedlem: Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord, Tlf.: 33 11 08 31
Styremedlem Olaf Andrè Klavenæs, Raveien 245 C, 3220 Sandefjord, Tlf: 92 286 453
1. varamann Ragnvald Lende, Torland, 4365 Nærbø, Tlf.: 51 43 34 88

Melding ang. abonnement, oppsigelse og adresseforandring
sendes ekspedisjonen ELM, Postboks 51, 3246 Sandefjord.
Tlf.: 33 11 08 31 / 901 95 618 / hafja@online.no

Evangelisk Luthersk Misjonslag

- Misjonsorganisasjon ble grunnlagt høsten 2004.
- Den er et åndelig hjem og et arbeidslag for kristne venner som ønsker å utbre Bibelens budskap i Norge og på misjonsmarken.
- Organisasjonen har arbeid i Norge og Peru.
- Arbeidet grunnes på Den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og nedfelt i den evangelisk-lutherske trosbekjennelse og den rosenianske tradisjon.
- Misjonslaget ønsker å vandre på de gamle stier, slik at det evige frelsesord, gitt oss i Bibelen, om Jesus Kristus og ham korsfestet, må være sentrum og alfa og omega i Ordets utleggelse. Alle andre emner som Skriften og menneskelivet viser fram for oss, bør sees i lys av en sterk og klar forkynnelse av ordet om korset.

Formann:

Svein Mangelrød, Kveldsvik, 3282 Kvelde.
Tlf: 33112047 / 47022594. sveman@online.no

Kasserer:

Björg Løvås, Vragesv. 85, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100526 / 90973599. bjorglov@gmail.com.
ELM's kontonr: 1638.21.01514.

Misj.sekr:

Jon Espeland, Svartfjell 24, 4625 Flekkerøy.
Tlf: 38100061 / 41304882.
jonesp@broadpark.no
Konto for gaver øremerket Peru: 3000.13.23454.
Konto for gaver øremerket Barnehjemmet Celsos minne: 1503.11.21849

Sekretær:

Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord.
Tlf: 33110831 / 90195618. hafja@online.no

Hjemmeside for ELM: www.misjonslaget.no

Innhold

Hva venter du på? <i>Av Lars Ingmar Thorsen</i>	4
Abraham og Isak	6
Det himmelske bryllupet <i>av Kristian Løvås</i>	7
Yulisa <i>av Ida Narvesen</i>	8
Juleforberedelser <i>av Kirsti Fjære</i>	10
Nyttårssamling 29.12.10 – 01.01.11	12
Det glade budskap <i>av Svein Mangelrød</i>	13
Misjon og hverdag i Arequipa <i>av Ida Narvesen</i>	14
Bønnemøte i Horacio <i>av Ida Narvesen</i>	15
Julesang gjennom tidene <i>av Inger Lise Mangelrød</i>	16
Julepreken fra en glempt pietist <i>av Jan Oskar Butterud</i>	18
Galaterbrevet <i>av Håvar Fjære</i>	19
Salomos Høysang <i>av Olaf Klavenæs</i>	20
Klimaorkesteret <i>av Aslaug Thorsen</i>	23
Ved korsets fot	24

Møter våren 2011

I skrivende stund er flere møter/helger/uker i vårhalvåret bestemt.

Tore Mangelrød reiser på hel tid i årets tre første måneder. Ønskes besøk av han eller en annen av våre forkynnere i vårhalvåret, så ta kontakt med sekretæren! Vi vil gjerne komme på nye plasser!

Du kan f.eks. på bedehuset du hører hjemme arrangere kveldsbibelskole, hvor en av våre predikanter kunne komme en gang i måneden og gjennomgå en av bibelens bøker (se side 19).

Og vi kommer gjerne på bedehus hvor frammøtet normalt er lite! I dette arbeidet må både predikant og initiativtaker ha den enkelte for sikte.

Guds signing over planleggingen! På dette området bør du være dristig!

Andakt

av Lars Ingmar Thorsen, Kodal

Hebr. 9: 27-28: Og liksom det er menneskenes lodd én gang å dø, og derefter dom, således skal og Kristus, etter å være ofret én gang for å bortta manges synder, annen gang åpenbare sig, uten synd, til frelse for dem som venter på ham.

Vi skal alle møte døden en dag. Den dagen må du være rede, så du kan få være med til himmelen. "Rede ved aften eller ved gry". Den dagen er det ikke nødvendig å ta med det jordiske passet ditt. Det jordiske passet trenger du av og til når du skal reise utenlands. På dommens dag spørres det kun etter himmelpasset, nemlig syndenes forlatelse. "Hvor er billetten, hvor skal du reise? Jo, jeg skal reise til himmelen. Men hvem betalte for den billetten? Det gjorde Jesus min beste venn". Til himmelen er det bare tur-billett. Det er ikke noe retur-billett. På samme måte er det ikke noe retur fra fortapelsen. Tenk, himmelpasset ditt ble ordnet av Jesus.

Joh. 3:16: *For så har Gud elsket verden, at han gav sin sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv!* Du skal ha evig liv, ikke i deg, men i troen på Jesus, Frelseren. Vi er i ventetiden på en frelserfødsel. Vi venter på noe som skal hende. Barna venter nok mye på gavene til jul. Det er i hvert fall sånn i familien vår. Vi voksne prøver å bli ferdige til jul med forskjellige gjøremål. Men i alt dette er det noe som er så mye større; vi venter på at en frelser skal bli født. Det er så mye i dag som vil ta roen og stillheten med Guds Ord fra oss. Vi kommer kanskje på møte og har stresset for å rekke det, mast på barna, kone, mann. Når vi kommer på møte, tar det tid før vi får stoppet opp og kan høre på det som blir brakt frem. På den måten får Djevelen begrenset forkynnelsen av Guds ord.

Jeg vil sitere et stykke fra boken til Mia Hallesby; "250 fortellinger". Stykket heter "de venter". En misjonær i Afrika forteller: "For noen år siden kom noen menn fra en landsby langt borte og ba om å få en lærer som kunne fortelle dem om Jesus. Men misjonæren hadde ingen å sende, og ba om at det måtte komme ut flere misjonærer. Han ventet et år - men det kom ingen. Da reiste misjonæren selv en søndag av sted til landsbyen. Da han kom fram, fant han byen helt tom for folk, men det så ut som innbyggerne nettopp hadde gått sin vei.

Han gikk gjennom byen og bortover til et skogholt. Da fikk han se noe som han aldri glemte. Der var landsbyens folk samlet. De lå alle på kne med hendene løftet mot himmelen, men ingen sa et eneste ord. Misjonæren fikk øye på de mennene som hadde vært hos ham for et år siden, og han spurte dem hva de mente med dette. "Vi venter," sa de. "Hva venter dere på?" spurte misjonæren. "Vi venter på å få høre om din Gud," svarte de. "Siden vi var hos deg for et år siden, har vi hver søndag ligget her og ventet i fire timer." "Ber dere til Gud?" spurte misjonæren. "Nei," svarte de. "Vi har ikke lært å be. Men vi tenkte at din Gud kanskje kunne se at vi lå her og ventet, og vi tror sikkert at vi en dag skal få en lærer."

Innbyggerne i denne landsbyen ventet på en lærer som kunne fortelle dem om Jesus. De hadde et ønske om å bli kjent med Jesus, Frelseren. Hvilken tro! De hadde ventet fire timer hver søndag i et år. Over 200 timer hadde de ligget på kne og ventet. På samme måten som disse hadde ventet på Herren, så venter Herren på deg i himmelen

Matt. 1,21:

*Og hun skal føde en
sønn, og du skal kalle
ham Jesus, for han
skal frelse sitt folk fra
deres synder.*

Tenk det er den største gaven. På gaven som du får til jul, står det kanskje at den er fra onkel. Men på himmelgaven fra Gud står det at du skal få ta imot Jesus, Guds sønn, som frelseren din. "Halt og blind, byr han inn, syndere og fromme. Den som vil, lytte til, får til bryllup komme." "Du er innbudt til bryllup i himmelen".

"Av nåde alt jeg får, hos Gud fra først til sist." Det er godt at det er sånn. Det gir synderen håp. Tenk, helt ufortjent! Denne nåden er også for deg. Den eneste måten du og jeg kunne få komme til himmelen på, var ved at Guds sønn ble gjort til offer for oss en gang for alle. Tenk, du skal få slippe å se på deg selv. Du skal heller få se på Jesus. "Se på Jesus, bare se på Jesus." Ved å se på Jesus og det han har gjort, får du mot til å vandre på himmelveien. Ser du på deg selv, blir du mismodig. Du skal få regne med Frelseren. "Regn med din frelser, så regner du rett. Gi ham din byrde, så vandrer du lett. Regn med deg selv, og du kommer i fall. Regn med din frelser, og seire du skal." Du skal få seire, ikke for noe *du* har gjort, men på grunn av det *han* har gjort.

"Deg eg eiga må min Jesus", står det i en sang. Måtte vi ha det med oss som et mål her i livet og i evigheten.

Abraham og Isak

Hvor tamariskelundens dype, dunkle skygger
sitt mørke senker over Be-er-sabats grunn;
hvor tjørnen blomstrer og hvor turtelduen bygger,
der vandret Abraham en årle morgenstund.
Hans hjerte vander seg for Gud, som hisset troner,
på jorden kneler han i stille, ydmyk bønn.
Fra sjelens dyp fremveller klagesangens toner:
"O, Herre, vil du jeg skal ofre Deg min sønn?"

Og Herrens stemme klart nå lyder til hans hjerte:
"Ja, gi meg Isak, som du elsker og har kjær!
Vel koster ofret både gråt og bitter smerte,
men jeg vil rikt belønne deg som lydig er!"
Så takker Abraham sin Gud i morgenrøden;
hans hjerte fylles med en stille, liflig fred.
Han tenker: Gud oppreise kan min sønn fra døden.
Så dro med Isak han til Moria avsted.

Og denne vandring var så tung, det var den siste.
Hvem kan vel fatte hva hans faderhjerte led?
Han så i ånden hvert et jordisk håp å briste,
mens foten langsomt opp på bergets side skred.
Sitt hjertes håp han nå som offer skulle bringe,
sin lille aftenblomst i livets sene høst.
Mot denne skatt var alt i verden ham så ringe,
Dog har han fred, for han har lydd sin Herres røst.

Da taler Isak til sin far så blidt og stille,
mens han tålmodig på sin tunge byrde bær.
Hvor var de barneøyne elskelige, milde,
Hvor var for Abraham han dyrebar og kjær!
"Å, se min far, her har vi ild og kniv og brenne,
men hvor er lammet, som vi ofre skal til Gud?"
Og svaret lyder: "Dette lam vil Herren sende;
ja, offerlammet vil Jehova selv ta ut."

Men kan vel Abraham den siste time glemme?
Han bygger alter, binder fast sin kjære sønn.
Han løfter kniven, men så hører han en stemme:
"O, Abraham, Jeg er din meget store lønn!
Legg kniven bort, og løs din sønn du måtte binde,
Nå har jeg sett du over all ting frykter Gud."
Og kniven faller, mens nå gledestårer rinner,
fra hjertets fylde strømmer takk og lovsang ut.

I samme stund oppløftet Abraham sitt øye,
Og se, en veder fast i tornebusken satt.
Den ofret han til Gud, Jehova i det høye,
mens under gledestårer hjertet stille bad.
Da hørtas annen gang en engels røst fra himlen:
"Du lød mitt bud, nå vil jeg rikt velsigne deg.
Lik sand ved verdenshavets bredd, lik stjernevrillen
vil Jeg mangfoldiggjøre deg på jorderik!"

Når Isak ofret ble, har smertens tårer runnet,
og Herrens berg ble håpets grav så mangen gang.
Men Åndens kjemper har den rette adel vunnet
på offerhøyden under englers jubelsang.
Her ble en fyrste- og en presteslekt utkåret;
her møter himlens drott sin dyrekjøpte brud.
Men ingen hellig har sitt kroningssmykke båret,
før han på offerhøyden møttes med sin Gud!

Det himmelske bryllupet

av Kristian Løvås, Flekkerøy

Jeg tenker på et bryllup som snart skal være. Da vi skal forenes med vår Frelser kjære. Innbydelsen er allerede gått ut! Det forteller - Ordet fra Gud. De mange ting som vi hører skjer, forteller tydelig at dagen er nær! Vennene Hans fikk av englene høre: Han kommer igjen - Han som nå er reist føre. Ja, Han kommer! For å hente bruden sin hjem. Tenk å være èn iblant dem. Ja, tenk når vi hører basunen ly'er,- og blir rykket bort, i veldige skyer. Gravene tømmes for de troendes kropp, og vi som lever blir forvandlet som dem. Så bærer det opp over alle topper. Da er vi endelig kommet hjem! Du er vel rede min kjære venn. Til å bli med oss til himmelen. Han som har kjøpt deg til Gud med sitt blod. Ønsker isammen med deg å få bo. Han kom for å bære vår syndebyrde - til korset, den himmelske gode Hyrde. Synden er sonet! Guds Lam har betalt. Den største synd er i himmelen alt. Det var Paulus som sa: at han var den største. Men røveren på korset, han ble den første. La Jesus få eie ditt liv - og du slipper å dø. Du skal da leve evig i Frelserens skjød. Det er da vi opplever det store bryllup. En evighet sammen med Ham - det Guds Lam.

*Skal vi møtes hist ved Floden,
der hvor ingen bølge slår.
På den lyse himmelkloden, hvor ei felles noen tår?
Møtes vi, møtes vi, møtes vi en gang ved Floden,
hvor ei noen bølge slår?*

Yulisa

av Ida Narvesen, Arequipa, Peru

Vi var så heldige å få ha ei jente her på barnehjemmet en stund, Yulisa 10 år fra Cusco, hun kom 25. oktober og ble hentet tilbake igjen 14. november. Hun var selvstendig som en voksen i alle huslige gjøremål, og i likhet med mange barn fra de fattigste strøkene av Peru, har fortiden latt henne lære å ta tidlig ansvar. Vi hadde en uforglemmelig rik tid sammen, det skal godt gjøres å beskrive hennes interesse for Bibelen og sangboka, den oppriktige gleden over å få lese og synge om frelseren Jesus og alt vi har i Han. Hun sov på mitt rom om nettene, og dagens to høydepunkter for oss begge var andaktsstunden morgen og kveld da de to sjelene fikk spise og glede seg sammen i sangene og bibelordet og bønnen. Med hjertens takk til Herren vil jeg stadig huske dagene med Yulisa, og trøste meg med at hun dro igjen med sin egen Bibel, sangbok og illustrert bok med bibelfortellinger som hun rakk å bli veldig glad i.

Jul i vente

Så nærmer julen seg med stormskritt og budskapet om han som forlot sin kongetrone i Himmelen for å bli født i en stall og gå frivillig inn i alle våre levekår, for at vi skulle få inngang i hans barnekår hos Faderen, lyses atter en gang opp for de kristne hjerter. Jeg vil benytte sjansen til å ønske dere alle en velsignet julehøytid med rikelig bibellesning og mye tid med Jesus. Se til, kjære troende brødre og søstre, å ikke la den vonde få ødelegge den kristne julefeiringen ved å dra sinnene vekk fra budskapet og fylle dem med frotsing i mat og gaver, som ikke høster det grann velsignelse!

*Det kimer nå til Julefest, det kimer for den høye gjest
som steg til lave hytter ned med nyårgaver; fryd og fred!*

*Å, kom, vær med til Davids by hvor engler synger under sky!
Og la oss gå på marken ut hvor hyrder hører nytt fra Gud!*

*Hvor David gikk og vocket får som salvet drott i unge år,
Der åpenbarer Herren nå hva David kun i ånden så.*

*Hva dunkelt fra hans harpe klang, forklares nå i englesang.
Ved nattetid i hyrdelag forkynner engler Herrens dag.*

*I Betlehem er Jesus født, som frelser oss fra synd og død.
Nå kom den store løvsals-fest, nå ble vår Herre hyttens gjest.*

*Så la oss gå med stille sinn som hyrdene til barnet inn,
med gledestårer takke Gud for miskunnhet og nådebud!*

*Kom, Jesus, vær vår hyttes gjest! Hold selv i oss din julefest!
Da skal med Davidsharpens klang, deg takke høyt vår nyårssang.*

NYE ABONNENTER?

Er du fornøyd med bladet du leser?
Får du hjelp i ditt gudsliv?
Ønsker du at også andre skal få lese;
barn, foreldre, slekt, naboer, venner osv?

I så fall, send oss navn og adresse!
På Hjemveg blir sendt gratis til alle
navn som kommer oss i hende.
Du finner navn og adresse til oss på side 2.

Juleforberedelser

av Kirsti Fjære, Moi

Det nærmer seg jul. Jeg ser opp på kalenderen, og den viser 24. november i dag. Da jeg gikk til butikken på formiddagen holdt de på å lage i stand julegata nede i sentrum. I alle butikkvinduene var det pyntet til jul. Jeg kosa meg der jeg gikk i de snøkleddede gatene og kikket på alle lysene. Jeg kjente at den etterlengtede julestemninga ikke var langt unna...

En måned igjen. Jeg kjenner at jeg blir litt stressa av tanken. Det er så veldig mye jeg skulle ha gjort. Kanskje jeg burde skrive en liste, en slags timeplan, så jeg er sikker på at jeg ikke glemmer noe. Jeg innser nok at det blir travelt å komme i mål, men det får heller være seg med litt lite søvn, en litt hissig, sur mamma i huset, litt kortere trilleturer og litt enklere matstell nå framover. Vi har jo jula å se fram til, og da skal vi kose oss.

Det er jo litt kos med disse juleforberedelsene også, jeg kan ikke nekte for det. Å bake småkaker for eksempel. Å kjenne duften av ingefær, sirup, nellik – det er duften av jul det, for meg. Jeg begynte å bake i går. Pepperkaker. Verken jeg eller mannen min er veldig begeistret for

småkaker, men det hører liksom med å ha de der. Pepperkaker ble det, men da jeg skulle legge de i sin vante boks, var lassen merkelig nok allerede opptatt. Der lå det ett år gamle solbrune herrer og fruer. Bortsett fra å være litt bleke sånn i kantene, så de uvant friske ut til å ha overvintret. Med det samme oppdaget jeg også noen krumkaker og peppernøtter som også visst hadde «gjemt» seg unna. Jeg fikk litt dårlig samvittighet over mitt sløseri med mat. Jeg tok meg ei krumkake, som jeg brukte noen minutter på å tygge. Mat kaster vi jo ikke, så da fant jeg ut at småfuglene kunne få disse restene. Da var det ikke helt bortkastet, tenkte jeg.

Det var ikke tid til å tenke mer på småfugler. Jeg tok fram avisa hvor jeg kunne minnes å ha sett noen oppskrifter som fristet. Jeg bladde meg bakover. Det manglet ikke på julestoff. Store, røde annonser med forlokkende julekonserter, julebyer, julemat og juletilbud. Og ikke minst var det så mye fin julepynt som var kommet i butikkene. Jeg fikk en følelse av at disse annonsene var ment for å skulle dekke mitt behov for å finne de rette gavene, få den rette julepynten og komme i den rette stemninga.

Jeg fikk liksom ikke ro på meg. Kanskje jeg skulle starte på rundvasken med en gang. Men så kom jeg på at det jo var

møte i kveld, og vi måtte snart komme oss avgårde. Ja, ja, det passet egentlig litt dårlig akkurat i dag, når jeg endelig hadde slik arbeidslyst. Men jeg tenkte at det jo sikkert ikke blir så mange møter til før jul. Vi pleier jo ikke å ha møte sånn tett oppunder jul, for da har jo alle nok av andre ting å tenke på.

Med et svirrende hode fylt med hvem som skulle få hva i julepresang, satte jeg meg ned langs benkeradene. Snart stemte vi i en åpningssang og møtet var begynt. Jeg følte meg med ett litt fremmed, men samtidig visste jeg at det var her jeg hørte hjemme. Denne fremmedfølelsen kom nok av hva tankene mine var fylt med tidligere på dagen. De var fylt med alle juleforberedelsene, slik at det ikke var plass til Jesus. Jesus ja – juleforberedelser. Jeg smakte på disse ordene, og for meg uttrykte de den rake motsetning. Så ble jeg redd, for egentlig burde disse ordene passe sammen. Jeg går der hjemme og forbereder til julen - Jesu fødselsdag, men så blir selve hovedpersonen glemt. På møtet ble det lest fra juleevangeliet om engelen som kom til gjeterne på marken og fortalte dem at de ikke skulle frykte,

*for se jeg forkynner
dere en stor glede, en
glede for alt folket.
I dag er det født*

*dere en frelser,
som er Messias,
Herren - i Davids by.*

Luk 2: 10-11. En glede om en frelser - for alt folket! I det siste hadde jeg vært opptatt av mye glede - følte jeg. Jeg stresset til jul, og jeg gledet meg til jul. Men jeg skjønte at det var ikke den egentlige julegleden jeg hadde gått og gledet meg til. Mye av det som jeg var opptatt av å forberede til jul var verdens jul. Verden har gjort i stand til jul, og det er denne som fanger meg, tiltrekker meg. Julemat, julehandel, julevask - det tar all min tid slik at jeg glemmer hva julen egentlig er.

Tenk, en frelser - for *alt* folket. Da gjelder det også meg! Og dette er den ekte julegleden. Og best av alt - denne gleden får jeg ikke av å få den rette stemninga etter å ha vært på julekonsert i kirken. Den springer ikke ut av å få de dyreste, flotteste julegavene, eller følelsen jeg får når jeg kjenner lukten av brennende stearinlys og granbar. Denne gleden blir ikke større av å ha sju sorter på bokser i skapet, eller at hele huset er skinnende rent. Nei, denne gleden kan jeg ikke skape selv, den finner jeg utelukkende i Guds ord. Og selv om denne gleden heller ikke alltid føles, skal jeg likevel få stole på Ordet - at Jesus ble født inn i verden julenatt, for å være min og hele verdens frelser. Og eier jeg ikke *denne* julegleden, så er jeg fortaapt, om jeg har en aldri så flott jul menneskelig sett.

Nyttårssamling

29.12.10 – 01.01.11

Onsdag 29. desember

18:00 Julefest v/ Tore Mangelrød

Torsdag 30. desember

08:30 Bønnemøte

09:00 Frokost

10:00 Bibeltime v/ Petter Skipnes.

Emne: "Luk 2.25-30"

11:30 Bibeltime v/ Olaf Klavenæs.

Emne: "Stå fast, og hold ut."

13:00 Middag

16:00 Kaffe

17:00 Bibeltime v/ Petter Skipnes.

Emne: "Matt 10.17-20"

18:30 Kveldsmat

19:30 Møte v/ Olaf André Klavenæs

Fredag 31. desember

08:30 Bønnemøte

09:00 Frokost

10:00 Bibeltime v/ Kristian Fjære.

Emne: "Hjelp til fred"

11:30 Bibeltime v/ Olaf Klavenæs.

Emne: "En åpnert dør,
en lukket port."

13:00 Mat

15:00 Møte v/ Tore Mangelrød.

Emne: "Predikantlivets
leder og bekymringer"

16:00 Kaffe

19:00 Nyttårsvåke m/middag, møte osv.
v/ Kristian Fjære

Lørdag 01. januar

09:30 Bønnemøte

10:00 Frokost

11:00 Nyttårsmøte v/ Svein Mangelrød

13:00 Middag og avslutning

Talere: Kristian Fjære, Olaf André Klavenæs, Olaf Klavenæs, Svein Mangelrød, Tore Mangelrød, Petter Skipnes.

Mange forskjellige sangkrefter deltar.

Kjøkkenansvarlige: Anne Margrethe Malerød, Gunvor og Harald Lie.

Ledere: Håvar Fjære m/ flere.

Priser: Full pensjon: 1000,-.

6-12 år: 450,-. Under 6 år: gratis.

Student/Skoleungdom: 650,-.

Maks familiepris: 2600,-.

Bare nyttårsaften: kr.250,-/100,-.

Enkeltmåltider: Tørrmåltider: kr.40,-/30,-

og middag kr.60,-/50,-.

Alle med reiseavstand over 40 mil betaler 1/3 pris.

Bankkonto for ev. betaling over bank:

1503.07.50710.

Ved påmelding: gi beskjed om evt. enkeltrom, oppreid seng, behov for transport og lignende.

Informasjon og påmelding: Håvar Fjære, Åsrumvn. 447, 3220 Sandefjord

Tlf. 901 95 618/33 11 08 31

E-post: hafja@online.no.

misjonslaget.no

Det glade budskap

av Svein Mangelrød, Kvelde. Formann i Landsstyret i Ev. Luth. Misjonslag.

I Juleevangeliet kan vi lese om engelens jublende hilsen til hyrdene på Betlehemsmarkene:

Se, jeg forkynner dere en stor glede. Dere er i dag en Frelser født! I Hebreerbrevet, kapittel 4 kan vi lese om det glade budskap som også var blitt forkynt for Israelsfolket, på vei til løfteslandet Kanaan. De hadde vært igjennom så mye: Trelldommen under Farao i Egypt, så den lange vandringen i ørkenen. Men de hadde også hele veien sett Guds under som holdt dem i live, og redda dem. Når de står like foran løfteslandet, så ser de seg rundt på de mange vanskelighetene og blir mismodige. Da står det så alvorlig, at ordet som de hørte ble dem til ingen nytte. De kom ikke inn i løfteslandet! Hvorfor, jo fordi de så på seg selv, og på innbyggerne i landet som var så store og sterke. Ved det mista de trua på LØFTET, det glade budskap.

Hebr. 4:3: *For det er vi som kommer inn til hvilen som tror!* Mange kommer ikke inn i løfteslandet i dag heller, og det til tross for at gjerningene var fullført fra verdens grunnvoll ble lagt. Guds frelsesgjerning for oss skjedde på Golgata, og den holder for Gud! På den fullbrakte gjerning får du komme inn. Der på korset ble Guds vrede over deg, arme synder, fullbyrda på Jesus. Jesus døde, men du gikk fri. *For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv, Joh 3:16.*

Kom da til ham som du er, det glade budskap står fortsatt ved lag!

***Ønsker dere
alle en god jul
og et godt
nytt år!***

Misjon og hverdag i Arequipa

av Ida Narvesen, Arequipa, Peru

*Torsdag kveld, tunge øyelokk,
lengtede etter en god nattesøvn,
den nye dagen kommer på fortere
enn man aner. Tiden løper fortere
enn man på forhånd kunne fore-
stille seg, meningsfulle oppgaver
fyller dagene og man helst ville gjort
dobbelte så mye som uka gir rom for.*

Fast ukesprogram

Det har tatt lang tid å få stabilisert en fast ukeplan, og ennå kan det oppstå forandringer, men på det nåværende tidspunkt ser den ut som følger :

Mandag: Planleggingsdag, lekser fra spanskstudiet og bibelskolen, evt. praktiske ting som må gjøres, ungdomsforening kl.18.30.

Tirsdag: Spansk-studie kl. 08.30-12.00, sangstund med medstudenter i språkinstituttet, evt. husbesøk, studie av "Luthers doktrine" kl.18.30.

Onsdag: Dagvakt i barnehjemmet Casa Celso.

Torsdag: Spansk-studie kl.08.30-12.00, sangstund med medstudenter i språkinstituttet, evt. husbesøk, bønnemøte kl.18.30.

Fredag: Andakt i barnehagen kl.08.30, engelsk-undervisning i førskolen 09.30-11.00, evt. handledtur i byen, norskundervisning i kirken kl.16.00, sangmøte kl.18.00.

Lørdag: Halv dagvakt i Casa Celso kl.06.30-

13.00, bibelskole i Cercado kl.14.30-19.30.

Søndag: Gudstjeneste 09.00, 1. og 3. i mnd halvakt i Casa Celso (dag og natt), fri de øvrige.

*Husbesøkene er et
lite, men frivillig
prøveprosjekt i
oppstart sammen
med 5 barnefamilier.
Hensikten er å hjelpe
foreldrene i gang med
å lese og synge med
barna sine.*

Det planlegges CD-innspilling, startende 2. tirsdag i desember, da vi har avsluttet studiet som nå foregår på tirsdagene. Det snakkes også om oppstart av ungdomsforening i Cercado, hvor vi har misjonskontoret vårt, de søndagene jeg ikke arbeider i Casa Celso.

Livet i menigheten

Det er ikke lett å være menighet; når en kommer litt inn under overflaten og får se

hvordan det virkelig står til, da kan man lett bli motløs. Tilslutningen til møtene i menighetene her ute har visstnok gått i bølger gjennom årene, og nå er vi i en nedoverbølge i de fleste kirkene i INEL. Arbeidet i Miguel Grau legges nå ned, og de tre resterende kirkene Selve Alegre, Cercado og Horacio har sårt behov for forbønn.

I skolesystemet og alle øvrige undervisningsforum her i Peru er innlæring og pugging et fellestrekk som også bibelundervisning og forkynnelse bærer preg av. Det er nok nødvendig, men samtidig skaper ikke dette alene personlig gudsliv hos den enkelte tilhører, det er sjeldent å høre

vitnesbyrd om et barnlig tillitsforhold til Jesus. Det skyldes nok også blant annet at de færreste har gode vaner for bibellesning i hjemmet, inkludert Casa Celso. Også i dette trengs det mye forbønn.

Søndag 31. oktober, "dagen for den lutherske reformen", dro vi på utflukt alle INEL-menighetene sammen. Tre ungdommer herifra tok turen til fots. Det var oppstart kl.18.00, tre timer å gå - en berikende opplevelse som seint vil glemmes.

Denne måneden har en og en familie fra lokalområdet her deltatt med vitnesbyrd, sang og bibellesning i gudstjenesten hver sin søndag.

Bønnemøte i Horacio

av Ida Narvesen, Arequipa, Peru

Torsdag 14. oktober var det tid for bønnemøte i Horacio, og i fravær av evangelist Ubaldo, var vi likevel samlet; Arturo, Lily og de to barna Bianca og Cristofer, brødrene Justo Roman og Renzo og jeg. Ingen ting var planlagt fra vår side, men vi fikk oppleve den kvelden at det var en som hadde planlagt alt for oss – den dyrebare Jesus, ja, han kan! Det ble et rikt møte, med fødsel av en etterlenget ungdomsforening i Horacio Z. G.

I ettertid har vi hittil hatt 6 samlinger. Justo Roman og jeg har sammen sørget for program og innhold. Det fungerer godt og gir oss mange erfaringer. Mange er blitt invitert, men oppmøtet er variabelt, så også i dette arbeidet trenger vi forbønn for ikke å miste motet.

Julesang gjennom tidene...

av Inger Lise Mangelrød, Kvelde

Hyrdene var de første som hørte den nye sangen. Gjennom århundrene hadde profetene brakt budskap om Frelseren som skulle komme.

Den første julenatten sang englene fra Guds himmel: I dag er det født dere en Frelser! Siden har tonene fra Betlehemsmarkene funnet veien til menneskenes hjerter under vekslende forhold gjennom historien. Innholdet i sangen er det samme nå som den gang: *En jubel og glede over Frelserens fødsel, over at Gud ble menneske for å ta bort verdens synd.*

De første kristne opplevde forfølgelser og trusler fra den romerske statsmakten. Der var det Keiseren som skulle tilbes som gud. Mange kristne ble martyrer for sin tros skyld. Etter hvert ble situasjonen en annen, og på 300-tallet, under keiser Theodosius den Store, ble kristendommen statsreligion i romerriket. På samme tid var Ambrosius biskop i Milano. Selv om det i det ytre nå var blitt fredeligere forhold for de kristne, var den indre faren med vranglære og splittelse nær og truende for menigheten. Ambrosius brukte muligheten som ligger i sangen for å få sann kristen tro ut til folket. Han innførte en ny, levende melodisk måte å synge på, med mye vekselsang mellom menighet og kor. Fra denne tiden har vi en kjær julesalme, den eldste kristne salme som fortsatt synges: Folkefrelsar til oss kom.

Romerriket gikk i oppløsning, men julesangen tonet videre gjennom gregoriansk munkesang i middelalderen. Da seinmiddelalderens umoral, pengegriskhet og vrang-

lære truet med å ta overtaket i den katolske kirken, var fortsatt julesangen ivaretatt i enkeltmenneskers hjerter. Fra 1300-tallet, Svartedaudens mørke århundre, og med hundreårskrigen mellom England og Frankrike som en dyster virkelighet, lyder to av våre mest kjente julesanger: *Et barn er født i Betlehem og Jeg synger julekvad.*

Reformasjonen på 1500-tallet brakte ny glød til julesangen. Martin Luther brakte de store trossannhetene "Skriften alene" og "Troen alene" tilbake til kristenheten. Han oversatte julesalmer fra latin til folkelig tysk, og skrev flere nye. Luther var opptatt av familiens jul, og skrev bl.a. "en barnesalme til Kristi jul 1535". Vi har den i vår sangbok: *Fra himlen høyt jeg kommer her.*

Selv om 1600-tallet, ortodoksiens århundre, var mye preget av død rettroenhet og religionskriger, fant julesangen sitt uttrykk i presten Paul Gerhards diktning: *Hjerte, løft din gledes vinge.*

*Se, han kommer med Guds rike
Han, Guds ord,
vil vår jord
med sin Far forlike.
Gud, den hellige, den ene
som er god
med vårt blod
Vil seg nå forene.*

Dette er varm og levende Kristustro i en kald tid.

Pietismen på 1700-tallet førte med seg en inderlighet i troslivet som ga julesangen en varm tone av kjærlighet til Frelseren. Samtidig lyder en vekkelses-tone i sangen, med oppfordring til

å ta avstand fra verdslig julefeiring som dro de troende bort fra julens virkelige innhold. Danske biskop Brorson skrev flere julesalmer. I 1732 skrev han *Her kommer dine arme små*. Nettopp dette året feiret to tyske misjonærer sin første jul blant negerslavene på de vestindiske øyer. Disse to var brødrevenner som hadde reist ut til de fattigste blant de fattige for å gi dem tonen fra Himmelen og håp om evig liv. De hadde reist med den tanke at de ville komme til å måtte bli slaver selv for å kunne virke som misjonærer blant disse elendige. Det ble ikke slik, men mange av de første tyske misjonærene i dette området mistet livet som følge av tropesykdommer i disse første årene. Arbeidet gikk framover, og brødremenigheten drev også misjon blant indianerne i Nord-Amerika. Amerika opplevde store vekkelser dette århundret, først og fremst gjennom brødrene Wesley og George Whitefields virksomhet. Charles Wesley har gitt oss julesangen *Hør den englesang så skjønn* fra denne tiden.

Mot slutten av århundret lyder julesang fra en fengselscelle her i vårt eget land. Innenfor murene i rådhusarresten i Trondheim skrev Hans Nielsen Hauge tillitsfullt sin nye julesang: *Jeg er hos Gud i nåde*. Vekkelsen gikk over landet i Huges spor, og kunne ikke stoppes av konventikkelpakat og øvrighet.

På begynnelsen av 1800-tallet sang kvinneforeninggrunder Gustava Kielland *O jul med din glede* for sin store barneflokk, mens hun stelte til jul i heimen. Hun var blant de første som pyntet juletre, og motbeviser på sin stille og enkle måte manges oppfatning av pietismens som livsfjern og gledesløs. Hun støttet sin prestemann Gabriel, brødrevenn og en av pionerene i nyere norsk misjonsbevegelse, og skapte et varmt hjem med omsorg og nærhet for det enkelte barn.

Ved midten av århundret lyder kraftfull julesang fra Seljord og presten Landstad. Midt i nasjonsbyggingens unge Norge lar han juleevangeliets toner lyde inn i en ramme av norsk natur og kultur: *Fra fjord og fjære*. Elias Blix tar opp den samme tonen i *Kling, no klokka*. Det er tanken om kirkeklokkenes bud om velsignelse og julefred over landet han gjerne vil formidle.

Fra 1900-tallet lytter vi til Edin Holmes *Vårherre han hvilte i krybben så trang*. Norge var blitt fritt og selvstendig, men var blant de fattigste land i Europa da snekkerlærlingen fra Trøndelag reiste rundt som lekpredikant i Indremisjonsselskapet. Han ble kalt "dikteren blant forkynnerne, og forkynneren blant dikterne". På gravsteinen hans står noen strofer fra et av diktene hans:

Den som Han har sett kan intet friste.

Ringe synes alt han siden ser.

Den som eier Ham kan allting miste.

Han begjærer siden intet mer.

Har julesangen, tonen fra Betlehemsmarkene som har gått sin gang fra hjerte til hjerte gjennom historien, nådd inn til *ditt* hjerte slik at du kan gjøre disse ordene til dine?

Julepreken fra en glemt pietist

av Jan Oscar Butterud, Kvelde

Ludvig Hofacker var en tysk prest av pietistisk merke som ropte ut sannheten om Jesus i den württembergske kirke. Og folket kom i hopetall for å høre ham.

Hofacker virket kort tid som prest. Han var født i 1798 og Herren tok han hjem etter mye sykdom i 1828. At han var syk førte til mye anfektelser. Mange rop og mye knurring ble det. "Men frelseren befridde meg ikke fra mitt fengsel".

Men før denne tid kom han bort fra barnetroen og var en "slave av tids- og studenterånden". Men Gud minte gutten om hans fortapte tilstand. Etter en tid med indre kamper, hvor blant annet lovens vei ble tung, fant han under bønn og studium av skriften at det var "ordet om forsoningen av nåde uten gjerninger som er hovedsaken" i Bibelen.

Han har bare etterlatt seg en postill. Men den er til gjengjeld spredt over "halve verden". En av dem som hadde glede av Hofacker var Rosenius. Hofackers predikensamling var vidt kjent her til lands på 1800-tallet. Bjørnstjerne Bjørnson leste (i) den i sin ungdom. Vi finner boken igjen hos Hamsun, når han skriver om det gamle gudfryktige Norge som leste postiller om søndagene. Men i dag ligger han på et eller annet antikvariat, eller bortgjemt i en eller annen hylle! Men "På hjemveg" vil dele en

Juleprediken med leserne:

På fjerde søndag i advent vil Hofacker forkynne hvem Jesus er. Da er det naturlig å høre på "den første evangelist i det nye testamentet". Nemlig døperen Johannes: "Se det Guds Lam som bærer verden synd – slik ropte Johannes til dem som var rundt ham da han så Jesus nærmet seg. Innholdet av disse ord er også kjernen av hele den hellige skrift." Så begynner den salige prest å male Jesu død for oss; i fra hele Bibelen maler han i røde farger, penselen er dyppet i Jesu blod, så leseren blir overbevist om at denne sannhet er "midtpunktet for hele Guds Åpenbaring (...) Ja sjel bli med meg på Golgatas høyde. Her er det Guds Lam som bærer verdens synd. Betrakt der det lidende offer som viser seg for ditt blikk. Der henger han på korset tre, der er samlet all den forhånelse som tenkes kan. Livets fyrste henger som et forbandet misfoster, forlatt av Gud og mennesker (...) "Han er en orm og ikke en mann, menneskers spott og folkets forakt; han er utøst som vann, og alle hans ben skiller sig at; hans hjerte er som voks, smeltet i hans indre; hans tunge henger ved hans gane" (Salme 22). Det var staffen for dine synder han holdt ut. Skriv det på ditt hjerte med Åndens levende penn, dette har han gjort, fordi han elsker deg!"

Se det Guds Lam, som bærer verdens synd, som bærer dine synder! Ja, i dette ansikt høyt forhånet med blodig sår og

lidelser. Det tornekronete hode full av smerte. Hans hellige ansikt ble spyttet på og måtte tåle slag av knyttenever så hans fredelig fjes blir dekt av buler. Se det for ditt indre blikk, at han har gjort dette fordi han elsker deg!

Se det Guds Lam, som bærer verdens synd – O, hvor vårt hjerte skulle hoppe og springe; hvor vi skulle smelte hen i kjærlig-

het, og takknemlighet og tilbedelse ved dette glade, salige budskap om det Guds lam.”

Har du Hofacker i hylla? Finn fram støvsugeren!

Kilder: Hofacker's predikener. Cappelens forlag. Christiania 1872

Galaterbrevet

av Håvar Fjære, Hedrum

I høst har mange av oss som bor i Vestfold fått anledning til - på en spesiell måte, å leve oss inn i et av Det nye testamentets viktigste brev, nemlig Galaterbrevet, også kalt frihetsbrevet. På kveldsbibelskolen på Kvelde bedehus, hver tredje mandag i måneden, har denne høyaktuelle boka fra bibelen blitt belyst.

I Galatermenigheten var det kommet inn judaister. Disse prøvde på finurlige måter å overbevise de nyfrelste om at man måtte holde Moseloven for å tro seg frelst ved Jesus Kristus. I begynnelsen har kravene vært varsomme, Gal. 5:3 kan tyde på det. Man holdt seg til omskjærrelse og noen jødiske høytider.

Imot dette hevdet og hevder Paulus klart at det er umulig å forene troen på Kristus Jesus som frelsesvei med synet på loven som frelsesvei, Gal. 2:16. Selv den minste og tilsynelatende uskyldigste innblanding av lovgjerninger som grunnlag for frelsen, er dødens vei, Gal. 5:9. Og tenk, lovgjerninger er som de døde gjerningene; døde ovenfor Gud. De er gjort i det naturlige menneskets egen kraft i den hensikt å tilfredsstille og tekkes Gud.

Dette er alltid aktuelt, så lenge det er mennesker som søker å få fred med Gud. Og særlig aktuelt i dag.

Derfor er kveldene hver tredje mandag i måneden svært rike for mange av oss. Vi er takknemlige til Gud for de innblikk vi har fått i brevet, formidlet av sitt redskap som har gravd mye i oppbyggelseslitteratur, og lest mye, særlig i Luthers mektige Galaterbrevskommentar.

Salomos Høysang

Olaf Klavenæs, Sandefjord, tar for seg deler av Salomos Høysang.

Følg med i Bibelen og les deg glad!

Høysangen 2: 8-9: Hør, der er min elskede! Se, der kommer han springende over fjellene, hoppende over haugene. Min elskede ligner en gasell eller en ung hjort. Se, der står han bak vår vegg. Han kikker inn gjennom gluggen, han gløtter inn gjennom gitteret.

Sangboken nr 25:

*Jesus, Frelser, vi er her, for din sannhets ord å høre
lukk nå opp, o Herre kjær, selv vårt hjerte og vårt øre,
at vi må i hu og sinne, lukke deg og himlen inne!*

*Vår formørkede forstand kan jo ikke sannhet kjenne,
uten din den gode Ånd, vil sitt lys i oss opptenne;
Godt å tenke, tale, gjøre, dertil må din Ånd oss føre.*

*O du herlighetens glans, lys av lys, vår sjel omstråle!
Treng deg gjennom sinn og sans, vekk oss opp av sløvhets dvale!
La vår bønn i himlen høres, og all gjerning vel utføres.*

Her er det bruden som taler til Jerusalems døtre, sine nådesøsken, og hun hører sin elskede. Ja det er den røsten bruden lytter til, det er det saligste for oss når han åpenbarer seg i sitt ord, for det er der vi hører ham. Det er underlig når Jesus sier det at hans får hører hans røst; Joh. 10:27: *Mine får hører min røst, jeg kjenner dem, og de følger meg.* Så er du blant dem som han kaller sine får, så hører også du røsten.

Brudgommen er i et veldig arbeid! Hva arbeider han med da? Jo, han leter etter syndere som han sier i Joh. 5:17: *Min Far arbeider inntil nu, også jeg arbeider!* Det kan vi lese mer om, og hvem det er han søker. Luk. 19:10: *For Menneskesønnen er kommet for å søke og frelse det som var fortapt.* Du som leser disse linjer, se hvor han søker deg. Du kan ikke komme til ham, men det er han som kommer til deg.

Hør hvordan en har sagt det (sangboken nr 167): "Han søkte meg i nåde som gikk på syndens vei, han fant meg trett og såret, og bar meg hjem til seg". Det er det han så gjerne vil gjøre med deg: Bære deg inn i sin Fars armer, som er åpnet for deg! Det er Jesus som har åpnet disse armene, ved sin lidelse og død for deg. Han vil selv rense deg og gjøre deg glad og lykkelig. Kjære nådesøsken, vi må ikke glemme å takke Gud, at han sendte sin sønn!

Det som Paulus skriver i Kol. 1:12-14: *Med glede kan dere da takke Faderen, som gjorde dere skikken til å få del i de helliges arv i lyset. Han er den som fridde oss ut av mørkets makt og satte oss over i sin elskede sønns rike. I ham har vi forløsningen, syndenes forlatelse.* Kan du lese dette, og ikke bli glad? Nei, jeg vet at hvis du får se inn i hva Jesus har gjort for deg, så blir du fylt av glede.

Ja, tenk han skal føre deg helt frem til saligheten. Sangboken nr 167: "Og som de dager skrider. Ja hastig iler hen, jeg venter på de tider, han komme skal igjen, og hjem meg hente som sin brud, til evig salighet hos Gud."

Kjære medvandrer til det himmelske bryllup, blir det ikke slik som det står i koret: "Nåde at han fant meg, kjærlighet som vant meg, nåde at han bar meg til sin fold." Bibelen er den største gledesbok som er skrevet. Det er 66 kammer, der gleden er gjennomgangstonen. Vel er det smerte, vel

er det sorg, men det er over seg selv. Jesus sier vi skal gråte over oss selv og våre barn, men han ber oss å glede oss over han!

Gud har blitt et menneske, som en av oss. Englene undrer seg, og de begjærer å få skue inn i frelsesverket, men tenk det gjelder ikke dem, det gjelder oss fortapte mennesker. Vi leser om da Jesus ble født i Luk. 2:10-14: *Men engelen sa til dem: Frykt ikke! For se, jeg forkynner dere en stor glede – en glede for alt folket. I dag er det født dere en frelser, som er Messias, Herren – i Davids stad. Og dette skal dere ha til tegn: Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe. Og med ett var det sammen med engelen en himmelsk hærske, som lovpriste Gud og sa: Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, i mennesker Guds velbehag.* Her var hele engleskaren samlet for å være med i dette som skulle skje på jorden, der Guds Sønn skulle leve som et menneske, og forløse den tapte slekten med sitt eget blod! Vi som det gjelder skulle bøye oss å tilbe, og takke!

Jo, det er glede i Bibelen. Og Herrens tjener Paulus ber oss om å glede oss (Fil. 4:4): *Gled dere i Herren alltid! Igjen vil jeg si: Gled dere!* Og profeten sier (Jes. 61:1-3): *Herren Herrens Ånd er over meg, fordi Herren har salvet meg til å forkynne et godt budskap for de elendige. Han har sendt meg til å forbinde dem som har et sønderbrutt hjerte, til å utrope frihet for de fangne og frigjørelse for de bundne, til å utrope et nådens år fra Herren og en*

hevners dag fra vår Gud, til å trøste alle sørgende, til å gi de sørgende i Sion hodepryd istedenfor aske, gledes olje istedenfor sorg, lovprisnings drakt istedenfor en avmektig ånd. De skal kalles rettferdighetens terebinter, Herrens plantning til hans ære.

Det er jo dette Jesus tar opp i Luk. 4. Her nevner han ikke hevners dag, for den skulle ramme ham, men forkynner et nådens år fra Herren. Alle hadde sine øyne festet på ham, og han sa (vers 21): *I dag er dette Skriftens ord blitt oppfylt for ørene deres. Vi har det skrevet i Bibelen, og der kan vi lese oss glade!*

Vår trengsel er ingen trengsel mot den Jesus hadde. Jes. 63:9: *I all deres trengsel var det ingen trengsel, og hans åsyns engel frelste dem. I sin kjærlighet og sin store mildhet gjenløste han dem, og han tok dem opp og bar dem alle den gamle tids dager.* "Nåde at han fant meg, kjærlighet som vant meg, nåde at han bar meg til sin fold!"

Det er alvorlig tider når brudgoms- og brudsrøsten blir borte i landet. Det som vi mangler i våre nordiske land i dag er syndenød og frelsesfryd!

Døperen Johannes fikk den store lykke å føre bruden til brudgommen, og han sier (Joh.3:29): *Den som har bruden, han er brudgommen. Men brudgommens venn, som står og hører på ham, er full av glede over å høre brudgommens røst. Denne min glede er nå blitt fullkommen. Lytter du til denne*

røsten? Venter du på å få høre ham, venter du på å få høre røsten? Høys. 8:13: *Du som bor i hagene! Venner lytter til din røst, la meg høre den!* I enkelte bibeloversettelser står det at det er brudgommen som sier dette, men dette kan vi ikke si hvis vi skal være bibeltro, og forstå dette. Brudgommen sier om bruden i 4:12: *En lukket hage er min søster, min brud – et avstengt oppkomme, en forseglet kilde.* Her sier brudgommen at brudens hjerte er lukket for verden, men er åpen for ham, og i 4:15: *En kilde i hagene er du (Jesus), en brønn med levende vann og strømmer fra Libanon.*

La oss takke Gud for Høysangen, og at vi gjennom den kan fryde oss i frelsen, og vi trenger i sannhet å be om Guds Ånds opplysning! For; "Vår formørkede forstand kan jo ikke sannhet kjenne, uten din den gode Ånd vil sitt lys i oss opptenne; Godt å tenke, tale, gjøre, dertil må din Ånd oss føre." Å tenk, det er det han vil gjøre, ja det er det han lengter etter, at syndere må fryde seg i frelsen.

*Jeg vil prise min gjeløser for hans store kjærlighet.
All min skyld han helt utslettet og gav sjelen liv og fred.*

*Ja, jeg priser deg, o Jesus, for din gang til Golgata.
Evig skal jeg med de frelste synge glad Halleluja!*

Sangboken nr 85

Klimaorkesteret

av Aslaug Thorsen, Kodal

*Jeg leste - med stor interesse -
kronikken "Klimaorkestetet"*

(30.09.10) av klimaforsker

*Odd Helge Otterå og professor
i oseanografi Helge Drange.*

*De diskuterer samspillet mellom
atmosfære, hav og land, sola, vul-
kanutbrudd og menneskene, som
samspillet mellom instrumenter i et
orkester.*

De skriver at klimaorkesteret til vanlig følger verken partitur eller dirigent. Det er tilfældighetene -kaoset- som råder. De har ønsket å finne, og mener, ettersom jeg skjønner, at de har funnet metronomen som holder takten i det atlantiske klimaorkesteret, nemlig kraftige vulkanutbrudd, sammen med variasjoner i solstrålingen. De mener likevel at det gjenstår endel ukjente bakenforliggende årsaker til variasjoner i havstrømmer, vær og vind, som ville vært nyttige for å kunne anslå hvordan klimaet i våre nærområder utvikler seg de neste par tiårene.

Ja, jeg tror at de har funnet en metronom, en taktmåler. En metronom kan holde takten så lenge den trekkes opp (det måtte ihvertfall jeg gjøre med min metronom for 25 år siden). Den dagen ingen gjør det, stopper den. Spørsmålet jeg ikke kan la være å stille er: ser forskeren

og professoren eller andre som leser dette, han som virkelig sitter med partituret og dirigentpinnen? Han som én dag ikke sier "dakapo al fine", men kun "fine" (slutt)? Tar vi en titt i partituret hans, kan vi se det han kaller "fødselsveer". Fødselsveer blir kraftigere jo nærmere fødselen vi kommer. Partituret hans er gammelt, men likevel ser vi et bilde av det som skjer i disse dager, og som skal skje videre. Hungersnød, frykt og avmakt, pest, krig, jordskjelv, Jerusalems ødeleggelse, forfølgelse av de kristne. Dette er ikke nytt, men jeg tror at forekomsten er større, eller sagt med andre ord; intensiteten i veene har økt.

At Gud i himmelen har forutsagt det som skal skje, er ingen trussel, men en stor trøst. Han som sier at vi ikke skal være bekymret, han som sendte sønnen sin for å ta vår straff, han slår dirigentpinnen forsiktig på notestativet foran seg og sier; "Hør, så skal din sjel leve". "Fine" - slutten på denne tidsalderen, er nemlig begynnelsen på en ny tidsalder. "Fødselen" er en "ny himmel og en ny jord". Uten sorg, pine, egoisme, sult, sykdom, ondskap. Bare glede, harmoni, renhet, kjærlighet til ham som ble ofret, og som sonet for alle, Jesus Kristus.

*Denne kommentaren er skrevet som
reaksjon på et innlegg i Aftenposten
30/9-10. Kommentaren ble ikke tatt inn
i nevnte avis. (red. anm.)*

Returadresse:

På Hjemveg
Postboks 51
3246 Sandefjord

Bibelens oppgave

Hvor mange stjerner har ikke kikkerten oppdaget som ikke eksisterte for filosofene i tidligere tider. Med freidig overlegenhet irttesatte de den Hellige Skrift for det store antall stjerner den oppga, og sa: "Det er ikke mer enn 1022, vi vet det!".

Hvis det er et svakhetstegn å bevise Gud i naturen, så forakt ikke Skriften!
– Vi tror nemlig at vi på to måter kan overbevise om religionens sannhet; ved fornuftens kraft eller ved forkynnelse overnaturlige myndighet. Det finnes mange som i stedet for den sistnevnte vei, dessverre bruker den første. De sier ikke: "Dette må vi tro, for Skriften som sier det, er Guds ord". Derimot sier de at vi bør tro det av en eller annen grunn. Vær varsom med slike "bevis". Forstanden kan nemlig bøyes i alle retninger! Men Jesus Kristus sier at Skriften vitner om ham.

Jesus Kristus, om ham vitner begge bibelens testamenter, det Gamle som sin forventning, det Nye som sitt bilde, begge som sitt midtpunkt. Den Hellige Skrift er ikke en vitenskap for forstanden, men for hjertet. Skriften kan bare forstås av den som har et oppriktig hjerte til den, andre vil bare finne mørke.

*Blais Pascal (1623-62). Fransk matematiker, naturforsker og filosof.
En av grunnleggerne av sannsynlighetsberegningen. Han formulerte Pascals prinsipp
som er grunnleggende for hydrostatikken*

Ved Korsets fot